

РЕШЕНИЕ

№ 1876

гр. София, 20.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 06.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **7053** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от Ц. И. Ц., командир на отделение в група „Охрана на обществения ред” на сектор „Охранителна полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи срещу заповед № з-278/30.05.2012 г. на началника на сектор „ОП” в 6 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 226, ал. 1, т. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, във вр. с чл. 227, ал. 1, т. 11 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи на Ц. И. Ц. е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца”.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при неспазване на установената форма и в противоречие с материалноправни норми – отменителни основания по чл. 146, т. 2 и 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта. Претендират се разноси.

Ответникът – началникът на сектор „ОП” в 6 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 2 и 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед № з-278/30.05.2012 г. на началника на сектор „ОП” в 6 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи на основание чл. 226, ал. 1, т. 3 от Закона

за Министерството на вътрешните работи, във вр. с чл. 227, ал. 1, т. 11 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи на Ц. И. Ц. - командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца“. Видно от обстоятелствената част на заповедта за налагане дисциплинарното наказание на 28.04.2012 г. от 19.00 ч. до 07.00 ч. на 29.04.2012 г. като АП 182 са назначени главен полицай Ц. И. Ц. и полицай С. М. С.. На 28.04.2012 г. в 21.00 ч. при негласен контрол в изпълнение на план рег. № 12907/2012 г. по описа на Столичната дирекция на вътрешните работи гл. инспектор З. К. и полицейски инспектор Т. И. констатирали, че в 21.11 ч. един от полицейските служители, който бил облечен със светлоотразителна жилетка пресякъл булеварда и спрял за проверка със стоп палка лек автомобил БМВ комби, сив цвят, като проверката на автомобила не била обявена в радио ефира. В 21.28 ч. същият служител отново пресича булеварда и спира за проверка черен джип, като проверката на автомобила отново не била обявена в радио ефира. Посочва се, че през цялото време вторият служител с пагони на главен полицай стоял при служебния автомобил, като демонстративно ял слънчогледови семки вместо да подсигурява колегата си, като демонстрирал явна незаинтересованост към случващото се. Извършеното нарушение е определено като такова по чл. 126, ал. 4 от Инструкцията за патрулно-постовата дейност, рег. № 2295/2006 г., т. 6 от заповед № 20281/2009 г. и т. 4.4 от указания рег. № я-26509/2011 г. относно тактически действия и поведение на полицейските служители от Столичната дирекция на вътрешните работи при спиране и проверка на превозни средства, водачи и пътници в тях. На основание чл. 229, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи до държавния служител е отправена покана за даване на писмени обяснения във връзка с твърдени нарушения на служебната дисциплина, като същата е връчена на лицето на 11.05.2012 г., видно от отбелязването върху поканата. Служителят е предоставил писмените си обяснения.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Предметът на съдебната проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт съобразно чл. 168, ал. 1 от АПК следва да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът на първо място следва да провери дали оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган. Дисциплинарните наказания са посочени в чл. 226, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, като съгласно приложимия за процесния случай текст на чл. 228, т. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (към момента на издаване на заповедта), наказанията се налагат от служители на длъжност "началник на сектор", приравнените на нея и по-висока – за наказанията по [чл. 226, ал. 1, т. 1 - 3](#). В процесия случай, видно от представените по делото доказателства Ц. И. Ц. е служител от категория Д, на същия е наложено дисциплинарно наказание по чл. 226, ал. 1, т. 3 – порицание за срок от 6 месеца, което попада в приложното поле на чл. 228, т. 4 от Закона за Министерството на вътрешните

работи. В тази връзка, оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

При издаването на заповедта е спазен чл. 229, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи – преди налагане на дисциплинарното наказание са приети писмените обяснения на държавния служител.

Макар и издадена от компетентен орган и в съответствие с чл. 229, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, оспорваната заповед е издадена в противоречие с материалния закон. От мотивите на обжалваната заповед следва извода, че дисциплинарното наказание е наложено за извършено нарушение по чл. 226, ал. 1, т. 3 от Правилника за прилагане на закона за Министерството на вътрешните работи, който предвижда налагане на дисциплинарно наказание за небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед. Така посоченото дисциплинарно нарушение е във формално съответствие с изложеното в обстоятелствената част на обжалваната заповед, доколкото от дисциплинарно наказващия орган се твърди, че от страна на жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция е налице извършено нарушение на чл. 126, ал. 4 от Инструкцията за патрулно-постовата дейност, рег. № 2295/2006 г., т. 6 от заповед № 20281/2009 г. и т. 4.4 от указания рег. № я-26509/2011 г. относно тактически действия и поведение на полицейските служители от Столичната дирекция на вътрешните работи при спиране и проверка на превозни средства, водачи и пътници в тях. При условие, обаче че посочените нарушения действително са били извършени от жалбоподателя, то това обстоятелство обуславя несъмнено налагането не на наложеното дисциплинарно наказание порицание за срок от 6 месеца, а налагането на дисциплинарно наказание писмено предупреждение. Направените изводи са в съответствие с чл. 226, ал. 1, т. 3 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи, съобразно който за небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед се налага дисциплинарно наказание писмено предупреждение. Наложено на жалбоподателя дисциплинарно наказание порицание са налага за други дисциплинарни нарушения изрично посочени в чл. 227, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи. Както в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, така и от събраните по делото доказателства не може да се направи извод, че жалбоподателят е извършил някои от дисциплинарни нарушения по чл. 227, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи, за да му се наложи дисциплинарно наказание порицание за срок от 6 месеца, каквото му е било наложено. Дисциплинарно наказващият орган при налагане на съответното дисциплинарно наказание е задължително обвързан от извършеното от държавния служител дисциплинарно нарушение. При извършено дисциплинарно нарушение, което попада сред изрично изброените по чл. 226, ал. 1, т. 3 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи дисциплинарно наказващият орган не може по своя преценка да наложи да наложи дисциплинарно наказание порицание или пък дисциплинарно наказание уволнение след като за нарушение от този вид се предвижда налагане на дисциплинарно наказание писмено предупреждение. Смисълът на разпоредбите, регламентиращи налагането на дисциплинарни наказания както в Закона за Министерството на вътрешните работи, така и в Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи е за определено дисциплинарно нарушение да се налага точно определено дисциплинарно наказание. По отношение на това обстоятелство е несъмнено, че

дисциплинарно наказващият орган не разполага с преценката кое дисциплинарно наказание да наложи.

Посочените обстоятелства определят обжалваната заповед като незаконосъобразна. Независимо, че от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин извършването от страна на Ц. И. Ц. на нарушение чл. 126, ал. 4 от Инструкцията за патрулно-постовата дейност, рег. № 2295/2006 г., т. 6 от заповед № 20281/2009 г. и т. 4.4 от указания рег. № я-26509/2011 г. относно тактически действия и поведение на полицейските служители от Столичната дирекция на вътрешните работи при спиране и проверка на превозни средства, водачи и пътници в тях, то за извършеното нарушение не му е било наложено предвиденото за това дисциплинарно наказание.

При тези данни съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма, но в противоречие с материалноправните норми.

По изложените съображения оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което жалбата е основателна.

От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на направените по делото разноски, което с оглед изхода на спора следва да се уважи, като на жалбоподателя се присъдят направените по делото разноски, представляващи разноски за адвокат в размер на 410 лв., представляващи възнаграждение за адвокат по представен договор за правна защита и съдействие и внесена държавна такса за образуване на съдебното производство в размер на 10 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ

ОТМЕНЯ заповед з-278/30.05.2012 г. на началника на сектор „ОП” в 6 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 226, ал. 1, т. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, във вр. с чл. 227, ал. 1, т. 11 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи на Ц. И. Ц. е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца”.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Ц. И. Ц., ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 410 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

